

عنوان مقاله:

پایداری اجتماعی معماری بومی تبرستان

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

روح اله رحیمی - هیات علمی گروه معماری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

تناسب ظرف معماری تبرستان با سبک زندگی و معیشت مردمان تبرستان الگوی کاملی از معماری پایدار را از منظر اجتماعی بیان میکند معماری ظرفی است برای مظلومی که در گفتمانی اجتماعی شکل گرفته و ادامه دارد آنچه در معماری شهرهای جدید اتفاق افتاده در واقع تغییر ساختارهای فکری جامعه و افراد آن است که باعث تغییر ساختار اجتماعی و اقتصادی میشود این تغییر موجب تغییر هنجارهای رفتاری افراد و عدم گفتمان صحیح کالبد بامحتوا میگردد این در حالی است که در بستر معماری بومی تبرستان انطباق بین کالبد و محتوا وجود دارد محله شهر و... هویت خود را از الگوهای میگیرند که همواره در آن جا تکرار میشوند و الگوها را درهمه جا در فرهنگ و هر دوره ای متفاوت میداند و همه آنها را ساخته انسان و همه آنها را ساخته فرهنگ، هویت معماری ویژگی ذاتی و ماهیتی منحصر بفرم مکان است که باعث تمایز از بیروتشابه با خود میشود که در نوعی فرایند تاریخی شکل گرفته و قابل تشخیص و شناسایی است و باعث وحدت در کثرت میشود هر فضایی معنای مخصوص به خود را دارد ارتباط مردم با محیطشان بازتاب این معناست در شهرهای قدیمی ساختار قدیمی با فرهنگ و نیازهای اجتماعی ساکنین برای ارتباط اجتماعی انطباق دارد هر منطقه دارای طرح فضایی مخصوص به خود است که بر طبق اصالت و هویت آن شکل گرفته است

کلمات کلیدی:

فرهنگ، هویت، عوامل اجتماعی، سبک زندگی، ارتباط اجتماعی، محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213687>

